

Zimní olympijské hry jsou přede dveřmi

Necelý měsíc zbývá do zahájení v pořadí již dvacátých zimních olympijských her. Již 10. února bude při zahajovacím ceremoniálu zažehnati olympijský oheň v italském městě Turín. Vrcholný svátek sportovců se do Itálie vrátí přesně po padesáti letech (v roce 1956 Cortina d'Ampezzo – pozn. red.). Během následujících šestnácti dní bude rozdáno celkem 82 sad medailí, o které se bude ucházet na dva a půl tisíce sportovců z 80 zemí. Soutěže se budou odehrávat ve dvou lokalitách. V hlavním olympijském městě se uskuteční turnaj v ledním hokeji, krasobruslení, rychlobruslení a short track. V oblasti Sestriere (Bardonecchia, Cesana, Pinerolo, Pragelato a Sauze d'Oulx) proběhnou všechny zbývající zimní sporty, jež jsou na programu her.

A jaká je historie zimních her organizovaných pod vlajkou s pěti spletenými kruhy, symbolizující světové kontinenty a úspěchy našich reprezentantů na nich? První olympijské hry byly uspořádány již před dvaosmdesátiletí. V roce 1924 se do francouzského Chamonix sjelo 294 sportovců ze čtrnácti zemí, mezi kterými bylo i sedmadvacet účastníků z Československa. Jednalo se především o hokejisty a klasické lyžaře. Tehdy se naše výprava vracela z alpského střediska bez medailového úspěchu. V Chamonix šlo o pokus napodobit tradici letních her. Jelikož akce dopadla úspěšně, mohlo být zahájeno organizování olympijských klání v zimních sportech v pravidelných čtyřletých cyklech. Hned následující zimní olympiáda ve Svatém Mořici v roce 1928 zaznamenala skoro zdvojnásobení počtu zúčastněných sportovců a států (495 sportovců a 25 zemí – pozn. red.). Stejně velká výprava jako při předchozí akci tentokrát do Československa přivezla i první medailový úspěch. Zasloužil se o něj Rudolf Burkert ve skoku na lyžích (3. místo – pozn. red.). V pořadí třetí olympiáda v zimních sportech se poprvé stěhovala z Evropy. Právo organizovat vrcholný svátek všech sportovců získal americký Lake Placid. Z důvodu ekonomické náročnosti se her v roce 1932 účastnilo pouze 6 českých závodníků. Největší výpravu závodníků, která byla překonána až o čtyřicet let později, vyslalo Československo na olympiádu do německého Garmisch – Partenkirchenu. Nikdo z 55 sportovců však nevystoupal na stupně vítězů pro jeden ze tří vzácných kovů. Z důvodu válečného běsnění se další, v pořadí páté zimní olympijské hry odehrály až v roce 1948. Důvěru dostal Svatý Mořic. Hlavní důvod, který sehnal roli, že olympiádu podruhé hostilo toto alpské město, byl ten, že Švýcarsko se díky svojí neutralitě vyhnulo válce a bylo dostatečně finančně silné akci uspořádat. Stříbrné medaile si z olympijského turnaje odvezli hokejisté. V roce 1952 uspořádalo olympiádu Norsko, kolébka klasického lyžování. V Oslu, ani o čtyři roky později v italské Cortině d'Ampezzo, žádný čes-

koslovenský sportovec medaili nezískal. Osmá zimní olympiáda byla uspořádána podruhé mimo Evropu. Organizace byla přidělena do USA, konkrétně do Squaw Valley. Zde splnil roli favorita krasobruslař Karol Divín získal stříbrnou medaili. Jediný vzácný kov přivezli naši reprezentanti i z následující olympiády, z rakouského Innsbrucku. Mužstvo hokejistů vybojovalo bronz. Při těchto hrách se počet startujících sportovců dostal přes jeden tisíc (přesně 1091 a 36 států – pozn. red.). Jedna z nejúspěšnějších olympiád pro československý sport byla 10. v pořadí, ve francouzském Grenoblu.

Jiří Raška - olympijský vítěz z roku 1968. Napodobí Jakub Janda jeho úspěchy?

Skvělé výkony Jiřího Rašky na středním můstku znamenaly v historii první zlatou medaili pro Československo na zimní olympiádě. Český skokan na lyžích svoji výbornou formu prokázal i na velkém můstku získal stříbrné medaile. Skvělou bilanci doplnil získáním 2. místa hokejstvé. Umístění bylo umocněno vítězstvím 4:3 nad „sbornou komandou“ – reprezentací Sovětského svazu, což mělo tehdy velký vliv na politiku – společenské dění v naší zemi. Ukázalo se, jakým je sport fenoménem moderní doby. Medailový zisk v roce 1968 zkompletovala bronzem krasobruslařka Hana Mašková. V roce 1972 se zimní hry dostávají i na další kontinent, a to do Asie. Počátkem února hostí sportovce Sapporo. Z Japonska si do země ve středu Evropy odváží zlatou krasobruslař Ondřej Nepela, bronz za 3. místo v běhu na lyžích na 5 km Helena Šikolová a hokejový tým. Rok 1976 a v pořadí 12. zimní olympiáda je organizována po dvanácti letech v Innsbrucku. K našemu jižnímu sousedovi odjelo 57 československých reprezentantů, ale zpět byla přivezena jen stříbrná medaile od tradičních dovozců cenných kovů – hokejového výběru. Dlouho naši hokejisté sahali ve finálovém klání po kovu nejcenejším. Lake Placid byl zvolen jako místo 13. zimních olympijských her. Na medailové úspěchy zde navázala 3. místem v běhu na lyžích na 5 km Květa Jeriová. Nejvíce v historii, šest medailí, získali sportovci se lvíčkem na prsou v Sarajevu v roce 1984. Stříbrné

medaile získali opět hokejisté a štafeta žen v běhu na lyžích. Bronz vybojovala sjezdkařka Olga Charvátová, Květa Jeriová tak jako v Lake Placid v běhu na 5 km, dále Pavel Ploc ve skocích na lyžích a krasobruslař Josef Sabovčík. Olympiády v kanadském městě Calgary se účastnilo již skoro patnáct stovek reprezentantů z 57 zemí. Mezi nimi se opět neztratili i někteří z 60 československých sportovců. Poprvé jsme získali dvě medaile v rámci jedné disciplíny. Konkrétně to bylo ve skoku na středním můstku, kde si Pavel Ploc a Jiří Malec doskočili pro stříbrnou, respektive bronzovou medaili. Fantastický závod zajelo i kvarteto běžců ve štafetovém závodě na 4x10 km a ve strhující závěru si dojelo pro třetí místo před vynikajícími Italy a Nory. V roce 1992 se zimní hry opět dostávají do Francie, tentokrát do města Albertville. Díky družstvu skokanů na lyžích, krasobruslaři Petru Barnovi a družstvu hokejistů získáváme tři bronzové medaile. Po v pořadí 16. hrách dochází k organizační změně z hlediska pravidelného pořádání zimních olympiád. Z důvodu, aby v jednom roce nebyly dva olympijské vrcholy, tedy jak letní, tak zimní hry, rozhodl Mezinárodní olympijský výbor na konci osmdesátých let minulého století, že následující zimní olympiáda po roce 1992 bude již za dva roky v norském Lillehammeru. Ve Skandinávii, kde poprvé po rozdělení startovala samostatná česká reprezentace, jsme vyšli na prázdnno. Píše se rok 1998 a nejlepší z nejlepších v zimních sportovních disciplínách se sjíždějí do japonského Nagana, dějiště 18. zimních her. Ještě dnes mnohým z nás jde mráz po zádech při vzpomínce na semifinálové klání našich reprezentantů s hokejisty Kanady. Na závěrečná trestná střelění, ve kterých Robert Reichel jako jediný dokázal vstřelit gól a naopak Dominik Hašek svými famózními zákroky nedovolil hráčům javorových listů rozvlíknout sítku za jeho zády. O finálovém zápase s Ruskem a těsném vítězství v poměru 1:0, jež znamenalo zisk zlaté medaile, ani nemluvě. Do historie se zde významně zapsala i Kateřina Neumannová, po olympiádě v Salt Lake City v roce 2002 vůbec nejúspěšnější česká sportovkyně na zimních olympijských hrách. Před osmi lety vybojovala stříbro v běhu na 5 km klasicky a bronz v běhu na 10 km volnou technikou. Na poslední olympiádě pak přidala další dvě stříbra. Historický přehled zakončíme zlatým počinem akrobata Aleše Valenty.

Na to, jak budou česť reprezentanti úspěšní na blížících se hrách, si musíme počkat do 26. února, kdy budou na Stadiu Comunale slavnostně zakončeny jubilejní 20. zimní olympijské hry v italském Turíně a jeho okolí.

-kh-

Navážou naši olympionici na medailové úspěchy?

Všichni sportovní příznivci již nedočkavě odpočítávají poslední dny před startem 20. zimních olympijských her a kladou si otázky, kdo bude hrdinou soutěží v Turíně a jeho okolí. Unesou favorité, na které doléhá veliký psychický tlak, svoje výkonnostní ambice a splní papírové předpoklady průběžných pořadí světových pohárů a tabulek? Zazáří někdo, kdo měl být v poli poražených, tak jako před čtyřmi roky v Salt Lake City švýcarský skokan na lyžích Simon Amman?

Nás, české fanoušky, samozřejmě nejvíce zajímá, zda-li přibude do národní sbírky nějaká další medaile a rozšíří se stav cenných kovů, které čestí nebo dříve českoslovenští sportovci získali. Naše dosavadní bilance se zastavila po 19. ZOH v roce 2002 na 3 zlatých, 9 stříbrných a 15 bronzových medailích (v bilanci nejsou započítány individuální kovy slovenských krasobruslařů – Ondřeje Nepely, Karola Divína a Jožky Sabovčíka – pozn. red.).

Všichni jistě budeme držet v bílé stopě palce Kateřině Neumannové, lyžařce, která pro Česko získala již čtyři olympijské medaile, ale ta zlatá ji neustále chybí. Napodobí skokan Jakub Janda skvělé výkony z předolympijských závodů a zopakuje úspěchy z posledního MS v Oberstdorfu v roce 2005 (zisk 2. a 3. místa – pozn. red.)?

Vystoupí na stupně vítězů tradiční olympiádní medailisté – náš hokejový výběr? A co akrobat Aleš Valenta, náš poslední olympijský vítěz? Vymaní se ze zdravotních

Kateřina Neumannová - naše medailová naděje. Podaří se jí zkompletovat sbírku olympijských kovů získáním zlatá?

problémů a naváže na svůj úspěch z před čtyř let? Nepředvedou náhodou jeden ze svých senzačních závodů biatlonisté? Podobné překvapení, které znamenalo loni v březnu v rakouském Hochfilzu pro Romana Dostála titul mistra světa ve vytrvalostním závodě na 20 km, bychom brali jistě všemi deseti. Na tyto a další otázky si však musíme ještě nějaký čas počkat. Přesto popřejme našim reprezentantům dobréčasování formy a hodné sportovního štěstí.

-kh-

Kdy startují naše největší medailové naděje:

Akrobatické lyžování – 11. února, 15.00 kvalifikace jízda v boulích ženy – Nikola Sudová, 19.00 finále jízda v boulích ženy, **20. února**, 18.30 muži kvalifikace – Aleš Valenta, **23. února**, 18.30 finále.

Alpské lyžování – 22. února, 14.45 slalom speciál ženy – Šárka Záhrobská **Hokej – 15. února**, 17.30 ČR – SRN, **16. února**, 13.00 ČR – Švýcarsko, **18. února**, 21.00 ČR – Finsko, **19. února**, 20.00 ČR – Itálie, **21. února**, 16.30 ČR – Kanada, **22. února**, čtvrtfinále, **24. února**, semifinále, **25. února**, utkání o 3. místo, **26. února**, finále.

Klasické lyžování – 12. února, 10.00 kombinovaný závod ženy (7,5 km klasicky a 7,5 km volnou technikou) – Kateřina Neumannová, 13.45 kombinovaný závod muži (15 km klasicky a 15 km volnou technikou) – Lukáš Bauer, **16. února**, 10.00 běh na 10 km klasicky ženy, **17. února**, 10.00 běh na 15 km klasicky muži.

Skoky na lyžích – 11. února, 18.00 kvalifikace střední můstek – Jakub Janda, **12. února**, 18.00 závod na středním můstku, **17. února**, 18.00 kvalifikace velký můstek, **18. února**, 18.00 závod na velkém můstku.

Bowling v Patiu se stal centrem mládeže

Bowlingová čtyřdráha v objektu Patium Zbraslav má za sebou první kompletní rok své existence a lze bez nadsázky říci, že se za tuto krátkou dobu zapsala do povědomí hráčů tohoto sportu v celé ČR. Důkazem je jak kvalita hráčů, tak i dosahovaných výkonů v rámci pravidelných zbraslavských turnajů PATIUM RABBITS CUP, které probíhají každý čtvrtek, přičemž pravidelnými účastníky tohoto klání je devět z deseti nejlepších hráčů ČR hrajících rovnou koulí. Výsledky turnaje jsou zazazovány do turnajového žebříčku ČR. Dalším pravidelným turnajem je turnaj smíšených dvojic CHAOZZ CUP – ten se

hráje jednou měsíčně, a to druhé úterý v měsíci, a je určen spíše než registrovaným hráčům rekreačním zájemcům o bowling. Také CHAOZZ CUP bude od roku 2006 zařazen do turnajového žebříčku Firo Tour.

Právě skončivší sezóna 2005 se pak stala nejúspěšnější v Mínaříkově dosavadní kariéře. V létě oslavil další triumf v Gr.1 dostizích (Deutschland-Preis a Preis von Dostizích) v sedle třileté klisny Gonbardy. Jím ježdění koně, jako jediného žokeje v Německu v roce 2005, vydělali přes milion eur. A několik hodin před silvestrovskou půlnocí Filip Mínařík definitivně zaujal místo na trůnu pro úřadujícího šampiona německých žokejů.

Podle oficiálních statistik má Filip Mínařík na kontě 644 vítězství a jen patnáct triumfů mu schází k překonání absolutního českého rekordu legendárního žokeje Vlastimila Smolíka.

Sezóna 2006 na západní straně našich hranic sice startuje již tuto neděli v Dortmundu, ale novopečený šampion hned na Několy rok odletěl na Macao, kde získal několikaměsíční licenci. První dva dostizí absolvoval na své asijské misi již začátkem ledna. V novém prostředí však není v sedlech favoritu.

-zla-

Filip Mínařík šampionem německých žokejů

Historickým úspěchem českého žokeje Filipa Mínaříka skončila na Silvestra, německá dostihová sezóna. Třicetiletý rodák z Prahy - Radotína udržel v ostře sledovaném, dlouhotrvajícím duelu s Holanďanem Adriem de Vriesem (36) titul šampiona německých žokejů v rovinových dostizích. Na dráhách našeho západního souseda se Filip Mínařík pohybuje již téměř deset let a posledních pět sezón tam patří k absolutní špičce. V roce 2005 zvítězil v Německu 110krát (nový osobní i český rekord) a poprvé v kariéře získal titul šampiona. „Je to splnění obrovského snu. A také využití šance, která se už nemusí nikdy opakovat,“ sděloval po obsazení trůnu.

Filip Mínařík, syn předního čs. žokeje 70. a 80. let Ferdinanda Mínaříka st., začal dostizí jezdit v patnácti letech jako amatér. Záhy však přešel k profesionálům a nedlouho po vyučení se vydal za hranice. V Německu startuje od roku 1996, ve své premiérové sezóně vyhrál devět dostizí. Jeho prvním tamním trenérem byl Martin Rölke v Berlíně - Hoppegartenu. Prostřednictvím koní z jeho stájí se Mínařík začal seznamovat s realitou západoevropského dostihového provozu. Sezóny 1997 a 1998 strávil u trenéra Huberta Fanelisy, následně pak přesídlil k bývalému šampionovi německých žokejů Peteru Schiergenovi do Kolína nad Rýnem, pod jehož vedením se začal propracovávat mezi německou elitu.

V roce 2000 byl partnerem výběrného koně Tertulliana a díky rovné stovce vy-

hraných dostizí se stal prvním českým rodákem, kterému se podařilo dosáhnout trojciferného počtu triumfů v jednom

Novopečený šampion Filip Mínařík

roce. Umístil se pátý v šampionátu a od toho okamžiku patří do německé špičky. V červnu 2001 se stal prvním českým žokejem, který vyhrál dostizí na slavném pařížském závodě Longchamp (opět v sedle Tertulliana). První dva dostizí absolvoval na své asijské misi již začátkem ledna. V novém prostředí však není v sedlech favoritu.

letech již pravidelně sbírá úspěchy ve špičkových německých dostizích.

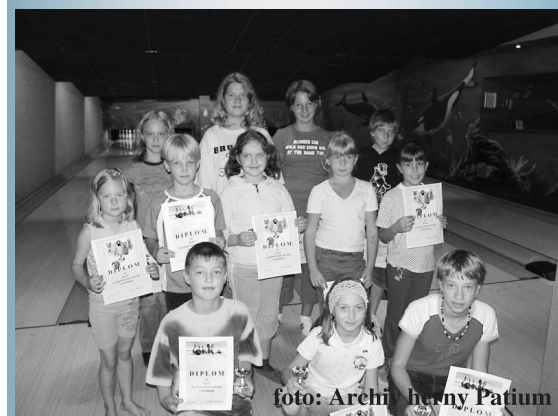
V roce 2004 se mu konečně povedlo vyhrát i jeden z pětice klasických dostizí. A jeho vítězným koněm nebyl nikdo jiný než nejlepší český kůň Darsalam. Spolu počátkem října vybojovali prvenství v Deutsches St. Leger (Gr. 2) a jen o dva týdny později Mínařík poprvé vyhrál i dostizí s nejvyšším světovým statusem Gr. 1 (Group One) - italské Gran Criterium pro dvouleté koně.

Právě skončivší sezóna 2005 se pak stala nejúspěšnější v Mínaříkově dosavadní kariéře. V létě oslavil další triumf v Gr.1 dostizích (Deutschland-Preis a Preis von Dostizích) v sedle třileté klisny Gonbardy. Jím ježdění koně, jako jediného žokeje v Německu v roce 2005, vydělali přes milion eur. A několik hodin před silvestrovskou půlnocí Filip Mínařík definitivně zaujal místo na trůnu pro úřadujícího šampiona německých žokejů.

Podle oficiálních statistik má Filip Mínařík na kontě 644 vítězství a jen patnáct triumfů mu schází k překonání absolutního českého rekordu legendárního žokeje Vlastimila Smolíka.

Sezóna 2006 na západní straně našich hranic sice startuje již tuto neděli v Dortmundu, ale novopečený šampion hned na Několy rok odletěl na Macao, kde získal několikaměsíční licenci. První dva dostizí absolvoval na své asijské misi již začátkem ledna. V novém prostředí však není v sedlech favoritu.

-zla-

Finalisté zářijového turnaje bowlingových nadějí

bowlingu v ČR. Centrum v Patiu eviduje 30 zájemců ve věku od sedmi do 15 let, ambicí centra je přitom vytvořit v průběhu letošního roku kromě již existujícího ještě jeden tým do příštího ročníku juniorských soutěží. Treninky jsou otevřené pro každého, probíhají dvakrát měsíčně vždy v neděli od 10.00 do 12.00 hodin a tato dvouhodinová příležitost díky pochopení centra Patium rodiče jen na 50 korun. Minimálně jednou měsíčně docházejí do centra bowlingových nadějí z řad bývalých i současných reprezentantů ČR, kteří učí děti základním bowlingovým zásadám.

Petr Havel